

нето на Македонския въпросъ ни заплашватъ съ запад-на Македония.¹⁾

Идването на сърбитѣ въ сѣверозападнитѣ покрайнини на Балк. П-въ (главно въ жгъла между Сава и Ибаръ) се отнася къмъ първата $\frac{1}{4}$ на VII-я вѣкъ. Слѣзли сж тамъ отъ Галиция, заедно съ хърватитѣ въ днешно хърватско, бидейки привлечени отъ Ц-дския императоръ Хераклий (610—641 г.) и употребени срѣщу аваритѣ (620 г.)

Дѣлени на множество групи и малки княжества (жупанства); притиснати първоначално между три силни господарства: византийско, българско и франкско; владѣни по-късно ту отъ византийци, ту отъ българи, — политическото обособяване на сърбитѣ почва тепърва слѣдъ *първото* сломяване на българското владичество отъ византийцитѣ и е негова послѣдица. Сърбитѣ бѣха подчинени на българитѣ още къмъ първата $\frac{1}{4}$ на IX-я вѣкъ, държани въ респектъ най-вече чрѣзъ мощнитѣ български гарнизони въ Бѣлградъ и Сръмъ (Sirmium). Сръбската реакция, еднакво срѣщу българското и византийско владичество, се обнаружва въ съумѣлото да се издигне въ независимо на промежутъци *Рашко* княжество — политическо огнище на по-нататъшна Сърбия. Васали prominently на България (отъ приемницитѣ на Крумъ до тия на Самуилъ) и на Византия (до 1169 г.), сърбитѣ успѣватъ да сглобятъ вѣкои отъ независимитѣ си едно отъ друго жупанства въ едно цѣло, а именно земитѣ на *Рашка* (сега Ново Пазарски санджакъ) и *Зета* (днесъ Чернагора), едва при Неманитѣ, начело Ст. Неманъ (1159—1195). Впослѣдствие, сърбитѣ се явяватъ като съперническа величина между българи, византийци и дори маджари. Елохата на Ст. Неманъ съвпада съ първото българско робство и прагматически е свързана съ него. Ето защо Ст. Неманъ е и първия сръбски владѣтель, който обръща вниманието си на *юго-изтокъ* и дава първи потикъ на сръбското разширение къмъ българскитѣ земи. Отъ тукъ и по-нататъшното триене между тия двѣ славянски владичества.

1) Вижъ сръбското становище за Македония, проникло въ ржководнитѣ кржгове на сѣмата Сърбия, въ *Св. Симичъ*: Сърбия, Бугарска и Арбанашко питаиѣ (Срп. кн. Гласник, 16 януари 1903 г.); въ *Павле Орловичъ*: Питаиѣ о Старој Сърбији (Срп. кн. Гласник, 16 авг. 1901 г.); отъ сжция: Стара Сърбија и Арбанаси, 1904; послѣ *Миланъ Андоновичъ*, д-ръ *Василевичъ* и т. н. въ *Bagulescu P.*: Relations des roumains avec les serbes, les bulgares etc., lasi, 1912, pp. 12—18.